

Rómában is balzsamoztak

Legújabb leletek bizonyítják, hogy a rómaiakat annyira elbűvölték az egyiptomi szokások, hogy még Rómában is gyakorolták a holttestek

Egyiptomban megismert konzerválását, a balzsamozást.

Olasz tudósok Róma külvárosában, egy sírkamrában nemrégiben két holttestet fedeztek fel, amelyek az egyiptomi módszer szerint voltak bebalzsamozva. A tetemek, egy negyvenes éveiben járó asszony és fia az I. század végén élhetett és köztisztviselőként álló családból származhattak. A szokatlan az, hogy egészen biztosan helybéli római polgárok és nem Rómába érkezett látogatók voltak.

Míg a fiú teste még egész jól állapotban maradt meg, anyjának holttestén égési sérülések láthatók. A fiú temét a tűz szemmel láthatóan csak kevésbé károsította. Ez a módszer feltehetően a temetkezési szokások egyike volt, amelyet a rómaiak a fáraók Egyiptomából vettek át. (GEO)

A világ 100 legveszélyeztetettebb műemléke

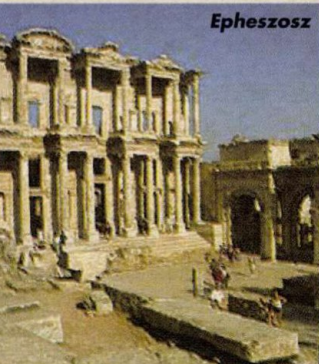

A türoyi templom

A World Monuments Fund (WMF) most első ízben állított össze egy listát a veszélyben lévő, rendkívül értékes műkincsekről. A listán minden földrész szerepel, és szinte valamennyi országban akad olyan műemlék, amely a világ érdeklődésére számot tarthat, de valamilyen oknál fogva végveszélybe került.

A listán szerepel többek között a törökországi Epheszosz, a kínai Nagy Fal, a görögországi Heliké, az észak-amerikai Manhattan történelmi negyede, az oroszországi Perm-36 lelőhely csakúgy, mint a mexikói Quetzalcoatl-templom.

Sajnos, a felsorolásból hazánk sem maradt ki. A listán a türoyi templommal veszünk részt. A templomot a XIII. században, az Árpád-házi királyok korában emelték. Az első királyaink által építtetett templomok közül a tatár- és törökdúlás miatt csak alig néhány maradt fenn mára. A listára kerülésünk okaként a szerepel, hogy az idők folyamán a templom nagyon megrongálódott, tűz is pusztította, s habár az utóbbi időben sokat tettek állaga megóvásáért (lásd az ÉT 2002. évi 1-es számában a *Vállott Türoyi temploma* című írásunkat – *A szerk.*), a helyzet még korántsem megnyugtató. (Archaeology Magazine)

Epheszosz

röviden

● **HASAD A WARD HUNT.** Kanada északi partjaitól mintegy 800 kilométerre úszik a Jeges-tenger legnagyobb jéglemeze, a Ward Huntnek nevezett 400 kilométeres, 40 méter magas jégtábla, amely három éve kezdett hasadni. A 10-12 méter széles hasadékok észak-déli irányban húzódnak a jégtáblán, műholdak és helikopterek figyelik fejlődését, amelyet megakadályozni nem lehet. A körülbelül 3000 éves jégtáblán a nagy hasadék mellett sok kicsi is van, és kisebb tömbök már leszakadtak róla. Az úszó jégtömbök délebbre sodródva veszélyeztetik a hajózást a Beaufort-tengeren. Egy 6 négyzetkilométeres darab elzárta a Disraeli-öböl bejáratát, és az öböl kiédesedett.

● **ÖSSZEMEGY A PASTERZEGLECCSER.** Ausztria legnagyobb gleccsere, a Grossglockner oldalát borító Pasterze pereme az idei forró nyáron harminc métert hátrált, közölte *Gerhard Lieb*, a grazi egyetem professzora. Amióta rendszeresen mérik a gleccser jegét, soha még ilyen gyors olvadásra nem volt példa. A jégár vastagsága teljes hosszában 6,5 méterrel csökkent. A gleccser összehúzódása károsan befolyásolhatja a turizmust is.

● **BARADLA-FELÚJÍTÁS.** Európai uniós támogatásból felújítják az aggteleki Baradla-barlang jósvafői ágát. A világörökséghez tartozó barlang hárommillió euróba kerülő rekonstrukciója tizenhárom hónapba telik. A munka akkor kezdődhet meg, amikor az Európai Unió PHARE-bizottsága engedélyezi a már megítélt 2 millió eurós támogatás folyósítását, a költségből a földművelésügyi, illetve a környezetvédelmi tárca egymilliót vállal. Több mint két kilométernyi járdát kicserélnék, felújítják a lépcsősorokat, és ahol szükséges, megerősítik a kőzetet. A felújítás idejére a barlang Vörös-tó és Jósvafő közötti ágát lezárják, az aggteleki ág továbbra is látogatható lesz, és Jósvafőre is indulnak túrák.

● **JELÖLT KECSEGÉK A DUNÁBAN.** Négyszáz kecsegét telepített a Dunába Bajánál a WWF Magyarország és a Bajai Rotary Club. A halakat speciális jelöléssel látták el, így nyomon követhető a sorsuk. A mostani telepítés is része a WWF Magyarország által koordinált Viza 2020-kezdémenyezésnek, amely először a hazai kecsegeállomány stabilizálódását szeretné elérni. A telepítések tapasztalatai alapján újabb lépések következnek, ezek a nagyobb és bonyolultabb életvitelű tokhalfajok (viza, sörregtok, vágótok, sima tok) visszatérését segítik elő.